

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 442/2014/6. szám

A Kúria a dr. Zámbó Gábor által képviselt (...) felperesnek a (...) jogi előadó által képviselt Országos Környezetvédelmi és természetvédelmi Főfelügyelőség alperes ellen természetvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. január 8. napján kelt 4.K.27.144/2013/31. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 32. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet

A Kúria a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.144/2013/31. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra - 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A (...) (...) és (...) hrsz-ú erdő ingatlanok országos jelentőségű védett természeti területen fekszenek, és egyben Natura 2000 oltalom alatt állnak. Az erdőrészletben 2011. március 23-ig - a hatóság helyszíni eljárásáig - közel 350 méter hosszban, és mintegy 2,5-4 méter szélességben földmunkagéppel egy földutat alakítottak ki. Az út kialakításához a talaj 5-50 cm vastagságú felső rétegét a benne levő növényzettel együtt letarolták. A munkálatok miatt az út nyomvonalán élő és védett két fehér madársisak és két légybangó növény elpusztult. A területen ezen védett és fokozottan védett növény korábban bizonyítottan előfordult. A védett és fokozottan védett egyedek számát az előző évek felmérése alapján és szakértői vélemény beszerzésével lehetett megállapítani.

A védett természeti terület állapotának jogellenes megváltoztatása miatt az elsőfokú hatóság a felperest mintegy 7.500.000.- forint természetvédelmi bírsággal sújtotta. A másodfokon eljáró alperes

2013. április 16-án 14/4769-3/2012. számú határozattal az elsőfokú határozatot megváltoztatta, és a bírság összegét 4.862.500.-forintra mérsékelte. A másodfokú hatóság határozata összecsúszásában a bírság kiszabása során értékeltek körülmények számbavétele alapján csökkent. A határozat a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvtv.) 31. §-án, 42. §-ának (1), 43. §-ának (1) bekezdésén, 80. §-ának (1) bekezdése d) pontján alapult. A bírság összegéről a természetvédelmi bírság kiszabásával kapcsolatos szabályokról szóló 33/1997. (II.20.) Kormányrendelet alapján döntött a hatóság.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, másodlagosan emellett a hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy az út nyomvonala nem került pontosan meghatározásra, és védett növény egy sem pusztult el, mert az út nyomvonalára egyetlen növény helyét jelző koordináta sem esik. Utalt a kereset a felperes képviselője és az alperes oldalán szerepet játszó természetvédelmi őrhely viszonyára és, hogy a hatóság miért az alaphatóság 75%-át és nem kevesebbet vett figyelembe a bírság kiszabásánál.

A Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet elutasította, indokolása szerint a bíróság a rendelkezésre álló iratokból aggálytalanul megállapíthatónak tekintette az út nyomvonalát, nem vitás, hogy a földrészletek természetvédelmi területen fekszenek, és az sem vitás, hogy a felperes az út kialakítása során talajbontást végzett. Tekintve továbbá, hogy a természetvédelmi őrhely által rögzített koordináták nem pontosan jelölik a védett egyedek pontos helyét, a bíróság a bizonyítékok mérlegelése alapján a tényállásban rögzített következtetésre jutva állapította meg a természetkárosítás mértékét. Az elfogultsággal kapcsolatban a bíróság rámutatott arra, hogy a tanú és a felperes képviselőjének viszonya a védelem alatt álló növények helyének rögzítése időpontjában még nem volt feszült.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet hatályon kívül helyezésével az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és a keresetének megfelelő döntés hozatalát, illetőleg a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Felülvizsgálati kérelemben a felperes előadta, hogy szükség lett volna térinformatikai szakértő tárgyalásra való beidézésére, vitatta továbbá a védett növények pusztulásának mértékét. Jogszabálysértésként a Pp. 2. §-ának (1) bekezdését, 13. §-ának (1) bekezdése f) pontját, és 206. §-ának (1) bekezdését jelölte meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúriának arról kellett döntenie, hogy a felperes által engedély nélkül végzett útépités nyomvonalába kerültek-e olyan védett növények, aminek elpusztulása miatt a felperest bírság fizetésére kellett kötelezni.

Elöljáróban a Kúria megjegyzi, hogy a védett növények egyedszáma csak becsléssel határozható meg, tekintettel arra, hogy azon a területen, melynek a fedőrétege egyes esetekben jelentős mértékben az engedély nélküli útépités miatt megbontásra került, az útépités előtt a felperes nem végzett felmérést a védett növények számával kapcsolatban. Nyilvánvaló ugyanakkor, hogy az engedély nélkül építkező érdekkörébe tartozik annak bizonyítása, hogy nem volt, vagy az általa állított mennyiségben volt védett növény a területen. A nemleges tényre bizonyítás éppen a felperes aktív tevékenysége miatt pontos eredményre nagy valószínűséggel nem vezethet, ezért volt szükséges szakértő kirendelése az ügyben.

A hatóság és a bíróság részéről lefolytatott mérlegelés során a védett egyedszámának meghatározása becslés alkalmazásával történt. Minthogy az alperes és a bíróság is becslésre alapította véleményét, ehhez képest a felperes magánszakértőt állított olyan tény bizonyítására, amely saját korábbi tevékenysége miatt nyilvánvalóan nem volt megállapítható. További becsléseknek az eljárás során nem volt értelmük, a mérlegeléshez a bíróság kellő adattömeggel rendelkezett.

Helyesen állapította meg a bíróság az elfogultsággal kapcsolatban azt is, hogy a védett növények egyedszámának meghatározása időpontjában a felperes képviselője és az alperesi felmérést végző személy között haragos viszony nem volt, ezért eredményesen elfogultságra sem hivatkozhatott a felperes.

A felperes maga hivatkozik a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésére. E rendelkezés szerint bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálata eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével iratellenes tényállás került megállapításra. Jelen ügyben azonban a bíróság a szükséges bizonyítást megfelelő mértékben lefolytatta, és annak alapján hozta mérlegelés alapján az ítéletet, melynek megállapított tényállásával a bizonyítékok okszerű mérlegelésével a Kúria egyetért.

A kifejtett indokok alapján a Kúria a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. §-a alapján ő köteles megfizetni az alperes Pp. 79. §-a szerint felszámítható felülvizsgálati költségeit.

Az államnak járó felülvizsgálati illeték megfizetésére a Kúria a felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény rendelkezései alapján kötelezte.

Budapest, 2014. október 14.

***Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó
bíró, Dr. Minya Krisztián s.k. bíró***